

den nævnte Retning muligvis nok har Talsmænd her i Salen; men det vil jeg lade staa ved sit Værd, medens jeg dog skal indrømme, at jeg godt kan forstaa og agte den Tanke, hvorefter en saadan Opfattelse gjøres gjældende. Det ærede Medlem ytrede dernæst, at der var en anden yderlig-gaaende Retning, hvilken han ogsaa betegnede som lygelig, nemlig den, hvorefter man mente, at Lyden af riflede Kanoner og Blinkene af flæbne Sabler og af Bajonetter vilde være det bedste Middel, hvorved vi kunde have vor Stilling og i det Hele skaffe os den Betydning i Verdensudviklingen, som vi nødvendig maatte have for at bestaa som et Folk. Det kan vel være muligt, at en saadan Retning virkelig er tilstede. Det ærede Medlem tilføiede ikke angaaende denne Retning, saaledes som han gjorde om den første, at den ingen Talsmænd havde her i Salen; men for saa vidt det ærede Medlem skulde have ment, at der virkelig var Medlemmer her i Salen, som hylkede denne Retning, og det ærede Medlem muligvis blandt dem skulde have indbefattet mig, vil jeg skynde mig med for mit Vedkommende at nedlægge en bestemt Protest derimod. Seg vil paa ingen mulig Maade være med til at underskrive en saadan Betragtning, at Lyden af Kanoner og Blinkene af det glindsende Staal skal være det, hvorved vi skulle have vor Stilling. Jeg antager heller ikke, at den nævnte Retning med Undtagelse af, naar den betragtes gennem den ærede Talers Fantasi, og maaffe naar Folk i et vist Livsløb har siddet raabe paa Krig, saa snart der kommer Uenighed mellem to Magter, er saa vidt gaaende, som den den ærede Taler antydede, og jeg vil som sagt i alt Fald for mit Vedkommende nedlægge en bestemt Protest imod, at jeg har noget at gjøre med en saadan Retning. Det forekommer mig imidlertid, at der foruden disse to yderlig-gaaende Retninger gjør sig flere forskjellige Opfattelser gjældende. Jeg skal først for mit Vedkommende erklære, at det staaer for mig, at den Bei, vi med Hensyn til vort Forsvarsvæsen maa gaa, og den Tanke, vi bør lægge til Grund for vor Fremfærd i den Henseende, er den, at vi som Grundsatninger maa fastholde almindelig Vernepligt i videste Udstrækning og Øvelse af alt vaabendygtigt Mandskab, saaledes at det er i Stand til at omgaaes med Vaaben og til at forsvare Fædrelandet, naar det gjøres Behov. Jeg tror, at almindelig Vernepligt og en Forpligtelse til at erhverve et selvstændigt Beskæftigelses med Brugten af Vaaben ligefrem ere de helligste og ædleste Borgepligter, som ikke kunne tilfidesættes, naar vi ville gjøre Fordring paa at have nogen Betydning blandt Folkene som Folk. Jeg gaar altsaa ud fra, at det maa slaas fast og maa staa som noget forud Givet og Ufravigeligt, at vi ikke maa slaas af i nogen af disse Retninger, og naar dette fastholdes, er jeg for mit Vedkommende villig til uden Aney at stemme for de Bevillinger, som nødvendig maa fordres for at faae de nævnte Grundset-

ninger gjennemførte i Livet. Det var mig ikke ganske klart, hvad det ærede Medlem for Velle Amts 2den Valgkreds mente med sine Udtalelser, da han senere anstillede finansielle Betragtninger, men jeg vil sige, at jeg ikke vil kunne være med til at stille de finansielle Betragtninger i Forgrunden. Det er min Overbevisning, at vort Fædreland efter sin Tilstand har Gøine til at udrede, hvad der er nødvendigt baade til Lønninger, til Beklædnings-gjenstande, til Vaaben og til det øvrige Materiel til det vaabendygtige Mandskab; jeg tror, at vi ere i Stand til at yde Dette, uden at det over-stiger vore finansielle Kræfter, og uden at vi behøve at tilfidesætte andre Interesser, som jeg ganske vist indrømmer, det er lige saa nødvendigt at fremme, for at vi kunne bestaa som Folk. Dette er min Betragtning, og det skulde glæde mig, om det ærede Medlem for Velle Amts 2den Valgkreds vilde erklære, at han helt og holdent kan slutte sig dertil, men det forekom mig, at han gif ud fra en anden Opfattelse, nemlig den, at vi, naar vi faae hen til den finansielle Stilling over-hovedet, til Slutning paa en eller anden Maade maatte komme til den Erkendelse, at vi efter vor finansielle Stilling ikke have Naad til at ofre det eller det, enten 5 Millioner eller 6 Millioner, kort sagt, en vis Pengesum paa vort Forsvarsvæsen, og at vi derfor burde ordne dette, saa godt vi kunde, under Hensyn til den finansielle Stilling. Det er denne Grundsatning, jeg ikke kan billige; deri ligger, tror jeg, Forskjellen imellem os, og jeg tror ogsaa, at der her i Salen gjør sig to forskjellige Opfattelser gjældende i saa Henseende, men jeg hører ingenlunde til dem, der mene, at vi bør give de finansielle Hensyn Plads i Forgrunden, og at vi bør bygge vort Forsvarsvæsen paa dem. Dette er nu min Betragtning af de forskjellige Meninger, som her gjøre sig gjældende. — Hvad Lovforslagets Efterskæb angaar, skal jeg sige, at jeg, hvis det efter nøiere Overveelse og nøiagtig Undersøgelse antages at kunne gaa an at spare et eller andet Sted, nok kan være med dertil. Jeg skal saaledes for mit Vedkommende erklære, at jeg tror, at vi, uden at overskride den faste Grændse, jeg før nævnte, nok uden Stede for vort Forsvarsvæsen rent kunne stryge Forstærkningen; jeg tror, at den kun er til paa Papiret, og at det i det Hele ikke gjøre noget godt Indtryk paa Befolkningen, at vi have denne Forstærkning; men medens jeg saaledes tror, at vi muligvis ved en eller anden saadan Besparelse kunde opnaa en liden Formindskelse af den Udgift, der hidtil er gaaet med til vort Forsvarsvæsens Ordning, tror jeg paa den anden Side ogsaa, at vi maa komme til at gjøre ekstraordinære Udgifter i andre Henseender. Skøndt dette egentlig hører ind under andre Love, skal jeg dog strax erklære, at jeg tror, at vi til vort Forsvar nødvendigvis maa have en Fæstning et Sted, men jeg tror ikke, det er heldigt at befæste Kjøbenhavn til Lands;